

Arrest

nr. 262 690 van 20 oktober 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 7 oktober 2019, diende op 11 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 6 april 2016 in Zwitserland (Eurodac).

1.2. Op 21 mei 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 25 mei 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 11/10/2019
Overdracht CGVS: 28/09/2020*

U had op 9 februari 2021, van 13.45 uur tot 16.43 uur, een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Ignace Oger loco meester Hajarpi Chatchatrian, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Majerteen-clan te behoren. U bent op 4 oktober 1991 geboren in Garowe, district Garowe, provincie Nugaal in Puntland, waar u tot 2014 woonde. U ging ongeveer van uw veertiende tot uw eenentwintigste naar school in Garowe, waarna u in de bouwsector begon te werken. In 2014 huwde u in Garowe met uw eerste vrouw N.A.G.

Op 15 februari 2013 ging u bidden in de moskee in Garowe toen de geestelijke, Sheik A., daar werd doodgeschoten. U achtervolgde de schutter samen met andere jongens en jullie konden hem overmeesteren. Vervolgens werd hij gearresteerd. De volgende dag werd u gebeld door Al-Shabaab, die u met de dood bedreigden omdat u een van hen had laten arresteren. Vervolgens belden ze u bijna dagelijks om u te bedreigen. Na zeven of acht maanden sloot u zich hierom aan bij het leger. Op die manier kon u namelijk uzelf beschermen omdat u dan een wapen had, wat als burger niet toegelaten was.

U begon in het leger als persoonlijke bodyguard van uw vader, die in Galgale in de provincie Bari gestationeerd was als commandant. Daar leerde u H.S.A. kennen, die kok was voor het leger. Begin 2015 trouwde u met haar. Toen uw vader dit te weten kwam droeg hij u op te van haar te scheiden omdat ze van de minderheidsclan Madhiban was. U weigerde dit, waarop hij u met de dood bedreigde. Vervolgens veranderde u van eenheid, eveneens in Galgala, en werd u een gewone soldaat.

Na vier maanden bij deze eenheid nam u in juli 2015 deel aan een eerste operatie met een auto om het gebied te observeren. Jullie werden hierbij beschoten door Al-Shabaab en enkelen van uw collega's werden gedood. U werd samen met de overige soldaten gevangengenomen. In de basis van Al-Shabaab werden jullie gefolterd en om informatie over het leger gevraagd. U gaf hen informatie en het nummer van uw vader. Toen ze uw vader belden, boden ze hem aan u vrij te laten in ruil voor de terugtrekking van het leger, wat uw vader weigerde. De ochtend na dit gesprek viel het leger de basis van Al-Shabaab aan. Al-Shabaab nam jullie daarom mee uit de basis. Nadat jullie een hele dag hadden gelopen en de nacht hadden doorgebracht in de bergen, lieten ze jullie om 4 uur bidden. Ze namen hiervoor jullie handboeien af, waardoor u samen met enkele andere gevangenen kon weglopen.

Jullie kwamen uit op een asfaltweg en namen een truck richting Bosaso. Onderweg werden jullie tegengehouden aan een checkpoint, waar ze vroegen waar jullie vandaan kwamen. Jullie vertelden dat jullie soldaten waren die gevangen waren genomen door Al-Shabaab. Het checkpoint contacteerde de commandant van het leger, die de opdracht gaf jullie over te brengen naar het CID-attachment, waar jullie ondervraagd werden en vervolgens werden vrijgelaten.

U verliet Somalië in januari 2016 en reisde vanuit Bosaso op illegale wijze met de boot naar Jemen. Vandaar reisde u opnieuw per boot naar Soedan en vervolgens met de auto naar Libië. Hier reisde u per boot illegaal verder naar Italië, alvorens door te reizen naar Zwitserland, waar u op 4 april 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U had in Zwitserland een persoonlijk onderhoud op 13 april 2016 en op 8 november 2017. Op 22 maart 2018 werd uw verzoek om internationale bescherming geweigerd op basis van de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. U diende vervolgens een beroep in tegen deze beslissing, dat op 23 september 2019 werd verworpen. U reisde hierna per trein via Frankrijk naar België, waar u op 7 oktober 2019 aankwam.

Op 11 oktober 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab of door uw vader. U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen

vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u er niet in slaagt het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar uw land. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De elementen die volgens u aan de basis van zulk een vrees of risico zouden liggen zijn immers ongeloofwaardig.

Vooreerst dient er te worden op gewezen dat uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland werd afgewezen (blauwe map, stuk 3: Asylentscheid). Ook het beroep dat u tegen deze beslissing indiende werd verworpen. Uw verzoek om internationale bescherming werd afgewezen op basis van verschillende belangrijke tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen van 13 april 2016 (blauwe map, stuk 1: Protokoll der Befragung zur Person (BzP)) en van 8 november 2017 (blauwe map, stuk 2: Protokoll Anhörung Bund direkt (PABd)). In de eerste plaats legde u daar namelijk tegenstrijdige verklaringen af over uw beroep. Op 13 april 2016 stelde u dat u nooit vast werk had gehad. Op 8 november 2017 verklaarde u daarentegen dat u gedurende twee jaar als bodyguard werkte voor uw vader die commandant in het leger was. Dit zou de reden geweest zijn voor uw problemen met Al-Shabaab (Asylentscheid, p. 3). Daarnaast verklaarde u op 13 april dat u voor uw ontvoering nooit problemen kende met Al-Shabaab en verklaarde u op 8 november 2017 dat u gedurende uw werk voor uw vader al telefonische bedreigingen kreeg van Al-Shabaab (Asylentscheid, p. 3).

Ook over de concrete ontvoering legde u tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde aanvankelijk namelijk dat u met drie andere personen onderweg was met een minibas, wanneer zeven gemaskerde mannen deze tegenhielden en jullie ontvoerden. Tijdens uw tweede Zwitsers onderhoud stelde u echter dat u aan het werken was op een bouwterrein wanneer zes mannen in uniform en één vermomde persoon jullie tijdens het werk verrast en ontvoerd hadden (Asylentscheid, p. 3).

Daarnaast stelde de Zwitserse asielinstantie vast dat u tijdens uw eerste onderhoud met geen woord repte over het gesprek dat uw vader met de leden van Al-Shabaab aan de telefoon had gehad tijdens uw opsluiting. Voorts stelde u tijdens uw eerste onderhoud dat u niet wist waarom u mishandeld werd door de leden van Al-Shabaab tijdens uw gevangenschap, terwijl u tijdens het tweede onderhoud verklaarde dat ze wilden dat u met Al-Shabaab samenwerkte en u daarom mishandelde en dat u hier uiteindelijk mee instemde, waarna de omstandigheden van uw gevangenschap verbeterden (Asylentscheid, p. 3).

Tot slot legde u ook over uw ontsnapping tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde op 13 april 2016 namelijk dat u, wanneer iedereen sliep, stiekem weggelopen was uit de plaats waar u gevangen werd. U werd namelijk niet vastgebonden en kon u er dus vrij bewegen. Op 8 november 2017 verklaarde u daarentegen dat u samen met een andere persoon 's nachts door een bewaker naar het toilet werd begeleid en dat jullie op dat moment samen ontsnapten (Asylentscheid, p. 3-4).

Wanneer uw met deze tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, kon u hiervoor geen afdoende verklaring geven. U stelde dat u tijdens uw eerste onderhoud niet naar bepaalde aspecten was gevraagd, dat u wel dezelfde verklaringen had afgelegd en dat er dus fouten waren gemaakt tijdens het eerste onderhoud en dat u tijdens het eerste onderhoud ziek was. De Zwitserse asielinstantie oordeelde hierover dat uw eerste onderhoud uitgebreid was en dat u hier de kans kreeg, onder meer door het stellen van bijvragen, om uw asielrelaas uiteen te zetten. Uit het verslag bleek bovendien niet dat er zich enig probleem had voorgedaan. Wanneer naar uw medische toestand werd gevraagd verklaarde u dat u kniepijn had en slecht sliep, maar over enige ziekte of psychologische problemen had u het niet. U verklaarde voorts tijdens beide onderhouds de tolk goed te begrijpen en u bracht geen correcties aan bij het verslag. Uw verklaringen voor de talrijke tegenstrijdigheden konden dan ook niet aanvaard worden (Asylentscheid, p. 4).

Op basis van bovenstaande vaststellingen werd uw asielrelaas in Zwitserland ongeloofwaardig bevonden. Bijgevolg werd uw verzoek om internationale bescherming afgewezen. U diende enkel beroep in tegen de uitvoering van uw repatriëring naar Somalië, waardoor deze tegenstrijdigheden in beroep door u niet werden betwist (blauwe map, stuk 4: Urteil Bundesverwaltungsgericht, p. 4).

Dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde over deze essentiële elementen van uw asielrelaas heeft uiteraard ook een negatieve impact op de geloofwaardigheid van het asielrelaas dat u tegenover de Belgische asielinstanties aanbrengt. Bovendien legt u nog talrijke andere tegenstrijdige verklaringen af ten opzichte van uw verklaringen in Zwitserland en haalt u enkele nieuwe elementen aan die u op geen enkele manier aanbracht in Zwitserland, hoewel u hiertoe tweemaal de kans toe werd geboden. U geeft in essentie een derde versie van de feiten weer, die de tegenstrijdigheid van uw eerdere verklaringen in Zwitserland enkel versterkt.

U maakte in de eerste plaats in Zwitserland geen enkele melding van het eerste incident dat u meegemaakt zou hebben, met name de gerichte moord in 2012 op de geestelijke in de moskee. Nochtans zou u ten gevolge hiervan talrijke telefonische bedreigingen hebben gekregen van Al-Shabaab en zou dit voor u de drijfveer geweest zijn om bij het leger te gaan, zodat u een wapen kon dragen (CGVS, p. 13). Dat u dit essentieel element niet spontaan vermeldde is op zich al weinig aannemelijk. Bovendien werd in de BzP expliciet gevraagd of u naast uw ontvoering door Al-Shabaab en uw gevangenschap in de maand voor uw vertrek problemen kende met Al-Shabaab, waarop u antwoordde dat dat de eerste en enige keer was (BzP, p. 8-9). Ook wanneer u tijdens het tweede Zwitsers onderhoud ter afsluiting werd gevraagd naar andere redenen waarom u niet zou kunnen terugkeren, maakte u er geen melding van (PABd, p. 16-17). Uw tegenstrijdige verklaringen over uw eerste contact met Al-Shabaab en de ommissie van dit essentieel onderdeel van uw asielrelaas, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ook over uw dienst in het leger legt u tegenstrijdige verklaringen af. Hoewel dit de directe aanleiding zou zijn voor uw problemen met Al-Shabaab en u zelfs tijdens uw werk voor het leger ontvoerd zou zijn geworden, maakte u in uw eerst onderhoud in Zwitserland geen enkele melding van uw werk voor het leger. U verklaarde enkel dat u geen vast werk had en in de bouw actief was (BzP, p. 5). Tijdens uw tweede Zwitsers onderhoud verklaarde u wel als bodyguard voor uw vader, die commandant was in Galgala, te hebben gewerkt in 2014 en 2015, maar verklaarde u dat u met dit werk stopte omwille van telefonische bedreigingen door Al-Shabaab en dat u vervolgens in de bouw ging werken (PABd, p. 7-8). Dat was de laatste job die u in Somalië had (PABd, p. 8-9). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u daarentegen dat u in 2014 als bodyguard voor uw vader begon te werken, maar dat u door hem werd bedreigd omwille van uw tweede huwelijk en daarom van eenheid veranderde. Tijdens een patrouille met deze eenheid zou u vervolgens gevangengenomen zijn geweest door Al-Shabaab. (CGVS, p. 9). Dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw werk plaatst uw geloofwaardigheid dan ook verder op losse schroeven, te meer omdat u als patrouillerend soldaat gevangen zou zijn genomen door Al-Shabaab en dit de reden voor uw gevangenschap zou zijn geweest.

Het geschil met uw vader is op zich ook niet aannemelijk, aangezien het huwelijk met uw tweede vrouw niet geloofwaardig is. Ook hierover vermeldde u namelijk niets tijdens uw gehoren in Zwitserland, hoewel u hiertoe de kans werd geboden. U verklaarde zelfs niet dat u tweemaal was getrouwd (BzP, p. 3; PABd, p. 6). Dat u dit huwelijk, noch het geschil met uw vader hierover op geen enkel moment vermeldde in Zwitserland, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Bovendien geeft u ook in beide landen een andere naam van de vrouw(en) waarmee u getrouwd was. In Zwitserland stelde u namelijk getrouwd te zijn met H.M.M. uit Eyl (BzP, p. 3; PABd, p. 6). Tegenover het CGVS verklaarde u dat uw eerste vrouw N.A.G. uit Lasanood is en uw tweede vrouw H.S.A. uit Bosaso (CGVS, p. 6). Dat zelfs de naam die u in Zwitserland opgaf niet overeenstemt met een van de twee vrouwen die u in België vermeldde, brengt verder ernstige schade toe aan de geloofwaardigheid van uw tweede huwelijk en het geschil met uw vader.

Voorts legt u ook over uw gevangennamen door Al-Shabaab tegenstrijdige verklaringen af. Zoals eerder uiteengezet legde u al in Zwitserland tegenstrijdige verklaringen af over deze gebeurtenis. U geeft aan het CGVS bovendien nog een derde versie van de feiten. Ditmaal zou u namelijk als soldaat samen met uw eenheid het gebied aan het observeren zijn geweest, wanneer jullie door Al-Shabaab aangevallen werden en er enkele doden vielen onder uw collega's. De overlevenden werden vervolgens gevangen genomen (CGVS, p. 14). De omstandigheden van deze gebeurtenis waren dus helemaal anders dan u in Zwitserland beweerde. Bovendien verklaarde u in Zwitserland in beide gevallen dat deze gebeurtenis ongeveer een maand voor uw vertrek uit Somalië in de eerste maand van 2016 plaatsvond (BzP, p. 7 en 9; PABd, p. 8 en 11).

Tegenover het CGVS verklaarde u daarentegen dat dit in de zevende maand van 2015 was (CGVS, p. 18). Deze grote tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen halen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder onderuit.

Tot slot legde u ook over uw ontsnapping drie verschillende verklaringen af. In Zwitserland verklaarde u de eerste keer dat u alleen wegliep terwijl iedereen sliep en de tweede keer dat u samen met iemand anders begeleid werden om naar het toilet te gaan en zo ontsnapten (BzP, p.9; PABd, p. 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u vervolgens dat het gebedstijd was en ze daarom uw handboeien losdeden. Vervolgens lieten ze jullie plassen en ontsnapte u met twee andere gevangenen (CGVS, p. 19-20). Zowel de reden waarom u kon ontsnappen als het aantal medegevangenen waarmee u ontsnapte, wijzigde telkens in uw verklaringen. Ook deze tegenstrijdige verklaringen brengen verder schade toe aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wanneer u met deze tegenstrijdigheden wordt geconfronteerd, stelt u dat u enkel mocht antwoorden op de vragen in Zwitserland, dat de tolk een oude man was, wiens dialect u niet verstond en dat u bepaalde dingen wel hebt gezegd, maar dat deze niet waren toegevoegd (CGVS, p. 21). Deze verklaringen kunnen niet overtuigen. In Zwitserland gaf u namelijk tweemaal aan de tolk goed te begrijpen en verklaarde u het aan te zullen geven als u het niet begreep (BzP, p. 11; PABd, p. 1). Uw verklaringen werden u ook voorgelezen en u maakte hier geen opmerkingen bij (BzP, p. 11; PABd, p. 18). Uit de lezing van beide onderhouds in Zwitserland blijkt dat er ook verschillende malen vragen herhaald werden of bijvragen werden gesteld om u te helpen bij het beschrijven van uw problemen in Somalië en werd gevraagd of u alle elementen had kunnen aanbrengen. Tijdens het eerste onderhoud antwoordde u hier bevestigend op (BzP, p. 8) en tijdens het tweede onderhoud stelde u enkel dat u vervolgd wordt en geen zekerheid had, waardoor u moest vluchten. Vervolgens begon u over de situatie in het zuiden, een gevecht van het leger van uw vader in Galgala dat na uw vertrek plaatsvond en de dood van een collega (PABd, p. 16-17). U kreeg dus herhaaldelijk de kans om het geheel aan redenen aan te halen. Uw verklaringen lijken dus een louter een poging om de manifeste ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te verdoezelen.

Ten gevolge van bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u uw asielrelaas en u uw profiel van soldaat niet aannemelijk hebt gemaakt en dat er dus geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over deze gebeurtenissen. Deze kunnen dan ook niet het voorwerp uitmaken van een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Garowe, provincie Nugal in Puntland. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Puntland beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland van 30 juni 2020, beschikbaar op [<https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussomalie.veiligheidssituatieinsomalilandenpuntland20200630.pdf>]] en <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en het district Buuhoodle, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. In Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden is er voornamelijk geweld met vuurwapens en vinden er in mindere mate grondoffensieven, aanslagen met explosieven en luchtaanvallen (door US AFRICOM op terreurdoelwitten) plaats. Bij dit geweld kunnen burgerdoden als collateral damage vallen of zijn burgers zelf het doelwit. De grondoffensieven vinden plaats tussen de Somalilandse en Puntlandse troepen in de betwiste gebieden. Aanslagen met explosieven worden voornamelijk opgeëist door de terreurgroepen al-Shabaab (AS) of de Islamitische Staat van Irak en de Levant in Somalië (ISS). Schietpartijen en gerichte moorden (met vuurwapens) zijn toe te schrijven aan clanmilities, veiligheidsdiensten, onbekende gewapende groepen, ISS of AS.

De veiligheidssituatie in Somaliland is relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit schietincidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds.

Het geweld in Puntland tijdens deze verslagperiode bestaat voor een groot deel uit gerichte moorden met vuurwapens. Het gaat hierbij om gerichte aanslagen op overheids- en veiligheidspersoneel, zakenlui of leden van een rivaliserende clan. De daders van dit geweld zijn voornamelijk onbekende gewapende groepen en clans. In mindere mate zijn de terreurgroepen en de politie verantwoordelijk. Daarnaast vinden er ook incidenten plaats tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten enerzijds en AS, ISS, clanmilities en onbekende gewapende groepen anderzijds. AS en ISS voeren soms ook gerichte moordaanslagen met explosieven uit. Beide terreurgroepen persen eveneens zakenlui en handelaars af. Tijdens de verslagperiode is de activiteit van ISS afgenomen ten gevolge van de Amerikaanse luchtaanvallen op ISS-doelwitten, druk van AS en militaire operaties tegen ISS. Verschillende bronnen stellen dat AS aan het heropleven is. Gedurende de verslagperiode voert AS aanslagen uit, maar zonder een hoog aantal dodelijke slachtoffers evenwel.

Wat de betwiste gebieden betreft escaleren spanningen tot gewelddadige maar eerder kleinschalige confrontaties, vooral in de regio Sanaag. De troepen van Somaliland en Puntland bevinden zich in een standoff. Het merendeel van de incidenten betreft grondoffensieven tussen de Somalilandse en Puntlandse veiligheidsdiensten, gewelddadige incidenten tussen verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Puntland in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar uw regio van herkomst een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Garowe. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische toelichting, licht verzoeker toe als volgt:

"II.1.4 Verwerende partij verwijt verzoekende partij geen enkele interne tegenstrijdigheid wat betreft de verklaringen die verzoekende partij aflegde voor de Belgische asielinstanties.

Het enige waarop zij zich baseert zijn de vermeende tegenstellingen tussen de verklaringen van verzoekende partij bij de Zwitserse asielinstanties en de verklaringen die zij deed voor het CGVS. Dit is niet ernstig.

Verzoekende partij heeft op geen enkel ogenblik een grondig onderzoek gevoerd naar de vrees en problemen van verzoekende partij.

Zij heeft voor het CGVS verklaard dat zij in Zwitserland geen eerlijke kans kreeg om haar relaas te doen. Zij werd telkens onderbroken, kreeg een zeer kort gesprek en mocht enkel op de gestelde vragen antwoorden: p. 21 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 21]

Pas in België heeft zij de volledige waarheid en al haar problemen kunnen uiteenzetten, wat zij ook zeer uitgebreid heeft gedaan: p. 13-15 CGVS

[Ibid., p. 13-15]

Verwerende partij haalt geen enkele tegenstrijdigheid aan in de huidige verklaringen van verzoekende partij en baseert zich volledig op de verklaringen van verzoekende partij in Zwitserland.

II.1.5. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken.

De Raad stelt, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoekers verzoek om internationale bescherming in Zwitserland werd afgewezen omdat geen geloof kon worden gehecht aan de door hem aangehaalde problemen, gelet op de verschillende vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen hierover (Landeninformatie, stuk 6, nrs. 1-5). Bovendien oordeelde de bestreden beslissing op pertinente en correcte wijze dat verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België andermaal afwijkende verklaringen aflegt met betrekking tot zijn asielmotieven ten opzichte van zijn verzoek om internationale bescherming in Zwitserland.

Het verzoekschrift volhardt in verzoekers verklaringen zoals afgelegd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België en herhaalt zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming in Zwitserland geen eerlijke kans kreeg om zijn relaas te doen. De Raad merkt op dat verzoeker met dit verweer volledig voorbijgaat aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing waaruit genoegzaam kan blijken dat verzoekers verklaringen op dit punt niet kunnen overtuigen: *"Wanneer u met deze tegenstrijdigheden wordt geconfronteerd, stelt u dat u enkel mocht antwoorden op de vragen in Zwitserland, dat de tolk een oude man was, wiens dialect u niet verstond en dat u bepaalde dingen wel hebt gezegd, maar dat deze niet waren toegevoegd (CGVS, p. 21). Deze verklaringen kunnen niet overtuigen. In Zwitserland gaf u namelijk tweemaal aan de tolk goed te begrijpen en verklaarde u het aan te zullen geven als u het niet begreep (BzP, p. 11; PABd, p. 1). Uw verklaringen werden u ook voorgelezen en u maakte hier geen opmerkingen bij (BzP, p. 11; PABd, p. 18). Uit de lezing van beide onderhouds in Zwitserland blijkt dat er ook verschillende malen vragen herhaald werden of bijvragen werden gesteld om u te helpen bij het beschrijven van uw problemen in Somalië en werd gevraagd of u alle elementen had kunnen aanbrengen. Tijdens het eerste onderhoud antwoordde u hier bevestigend op (BzP, p. 8) en tijdens het tweede onderhoud stelde u enkel dat u vervolgd wordt en geen zekerheid had, waardoor u moest vluchten. Vervolgens begon u over de situatie in het zuiden, een gevecht van het leger van uw vader in Galgala dat na uw vertrek plaatsvond en de dood van een collega (PABd, p. 16-17). U kreeg dus herhaaldelijk de kans om het geheel aan redenen aan te halen. Uw verklaringen lijken dus een louter een poging om de manifeste ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te verdoezelen."* Met de loutere herhaling van zijn verklaringen in het verzoekschrift kan verzoeker geen afbreuk doen aan de voormelde omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen.

Waar het verzoekschrift nog toevoegt dat verzoeker telkens werd onderbroken tijdens zijn persoonlijke onderhoud in Zwitserland, wijst de Raad er op dat ook dit een loutere *post-factum* bewering betreft. Verzoeker vermeldde dit feit niet tijdens het persoonlijk onderhoud en zijn bewering vindt bovendien geen steun in het administratief dossier, aangezien uit de notities van de persoonlijke onderhouds van verzoeker in het kader van zijn verzoek in Zwitserland geenszins kan blijken dat hij telkens onderbroken werd. Verzoeker overtuigt, gelet op hetgeen voorafgaat, niet waarom er geen rekening mag worden gehouden met zijn verklaringen in het kader van zijn eerder verzoek om internationale bescherming in Zwitserland.

De loutere herhaling van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn verzoek in België over zijn problemen en het argument dat deze geen tegenstrijdigheden bevatten, doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt. De Raad benadrukt immers dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij voor de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt met betrekking tot de redenen waarom hij internationale bescherming verzoekt. Verzoekers tegenstrijdige, wisselende en afwijkende verklaringen in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in Zwitserland en België ondermijnen dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsfeiten. Verzoeker toont dan ook niet aan dat er geen grondig onderzoek is gebeurd van zijn verklaringen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België. Hij legt evenmin stukken voor ter ondersteuning van zijn verzoek.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst dient er te worden op gewezen dat uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland werd afgewezen (blauwe map, stuk 3: Asylentscheid). Ook het beroep dat u tegen deze beslissing indiende werd verworpen. Uw verzoek om internationale bescherming werd afgewezen op basis van verschillende belangrijke tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen van 13 april 2016 (blauwe map, stuk 1: Protokoll der Befragung zur Person (BzP)) en van 8 november 2017 (blauwe map, stuk 2: Protokoll Anhörung Bund direkt (PABd). In de eerste plaats legde u daar namelijk tegenstrijdige verklaringen af over uw beroep. Op 13 april 2016 stelde u dat u nooit vast werk had gehad. Op 8 november 2017 verklaarde u daarentegen dat u gedurende twee jaar als bodyguard werkte voor uw vader die commandant in het leger was. Dit zou de reden geweest zijn voor uw problemen met Al-Shabaab (Asylentscheid, p. 3). Daarnaast verklaarde u op 13 april dat u voor uw ontvoering nooit problemen kende met Al-Shabaab en verklaarde u op 8 november 2017 dat u gedurende uw werk voor uw vader al telefonische bedreigingen kreeg van Al-Shabaab (Asylentscheid, p. 3).

Ook over de concrete ontvoering legde u tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde aanvankelijk namelijk dat u met drie andere personen onderweg was met een minibas, wanneer zeven gemaskerde mannen deze tegenhielden en jullie ontvoerden. Tijdens uw tweede Zwitsers onderhoud stelde u echter dat u aan het werken was op een bouwterrein wanneer zes mannen in uniform en één vermomde persoon jullie tijdens het werk verrast en ontvoerd hadden (Asylentscheid, p. 3).

Daarnaast stelde de Zwitserse asielinstantie vast dat u tijdens uw eerste onderhoud met geen woord repte over het gesprek dat uw vader met de leden van Al-Shabaab aan de telefoon had gehad tijdens uw opsluiting. Voorts stelde u tijdens uw eerste onderhoud dat u niet wist waarom u mishandeld werd door de leden van Al-Shabaab tijdens uw gevangenschap, terwijl u tijdens het tweede onderhoud verklaarde dat ze wilden dat u met Al-Shabaab samenwerkte en u daarom mishandelde en dat u hier uiteindelijk mee instemde, waarna de omstandigheden van uw gevangenschap verbeterden (Asylentscheid, p. 3).

Tot slot legde u ook over uw ontsnapping tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde op 13 april 2016 namelijk dat u, wanneer iedereen sliep, stiekem weggelopen was uit de plaats waar u gevangen werd. U werd namelijk niet vastgebonden en kon u er dus vrij bewegen. Op 8 november 2017 verklaarde u daarentegen dat u samen met een andere persoon 's nachts door een bewaker naar het toilet werd begeleid en dat jullie op dat moment samen ontsnapten (Asylentscheid, p. 3-4).

Wanneer uw met deze tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, kon u hiervoor geen afdoende verklaring geven. U stelde dat u tijdens uw eerste onderhoud niet naar bepaalde aspecten was gevraagd, dat u wel dezelfde verklaringen had afgelegd en dat er dus fouten waren gemaakt tijdens het eerste onderhoud en dat u tijdens het eerste onderhoud ziek was. De Zwitserse asielinstantie oordeelde hierover dat uw eerste onderhoud uitgebreid was en dat u hier de kans kreeg, onder meer door het stellen van bijvragen, om uw

asielrelaas uiteen te zetten. Uit het verslag bleek bovendien niet dat er zich enig probleem had voorgedaan. Wanneer naar uw medische toestand werd gevraagd verklaarde u dat u kniepijn had en slecht sliep, maar over enige ziekte of psychologische problemen had u het niet. U verklaarde voorts tijdens beide onderhouden de tolk goed te begrijpen en u bracht geen correcties aan bij het verslag. Uw verklaringen voor de talrijke tegenstrijdigheden konden dan ook niet aanvaard worden (Asylentscheid, p. 4).

Op basis van bovenstaande vaststellingen werd uw asielrelaas in Zwitserland ongeloofwaardig bevonden. Bijgevolg werd uw verzoek om internationale bescherming afgewezen. U diende enkel beroep in tegen de uitvoering van uw repatriëring naar Somalië, waardoor deze tegenstrijdigheden in beroep door u niet werden betwist (blauwe map, stuk 4: Urteil Bundesverwaltungsgericht, p. 4).

Dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde over deze essentiële elementen van uw asielrelaas heeft uiteraard ook een negatieve impact op de geloofwaardigheid van het asielrelaas dat u tegenover de Belgische asielinstanties aanbrengt. Bovendien legt u nog talrijke andere tegenstrijdige verklaringen af ten opzichte van uw verklaringen in Zwitserland en haalt u enkele nieuwe elementen aan die u op geen enkele manier aanbracht in Zwitserland, hoewel u hiertoe tweemaal de kans toe werd geboden. U geeft in essentie een derde versie van de feiten weer, die de tegenstrijdigheid van uw eerdere verklaringen in Zwitserland enkel versterkt.

U maakte in de eerste plaats in Zwitserland geen enkele melding van het eerste incident dat u meegemaakt zou hebben, met name de gerichte moord in 2012 op de geestelijke in de moskee. Nochtans zou u ten gevolge hiervan talrijke telefonische bedreigingen hebben gekregen van Al-Shabaab en zou dit voor u de drijfveer geweest zijn om bij het leger te gaan, zodat u een wapen kon dragen (CGVS, p. 13). Dat u dit essentieel element niet spontaan vermeldde is op zich al weinig aannemelijk. Bovendien werd in de BzP expliciet gevraagd of u naast uw ontvoering door Al-Shabaab en uw gevangenschap in de maand voor uw vertrek problemen kende met Al-Shabaab, waarop u antwoordde dat dat de eerste en enige keer was (BzP, p. 8-9). Ook wanneer u tijdens het tweede Zwitsers onderhoud ter afsluiting werd gevraagd naar andere redenen waarom u niet zou kunnen terugkeren, maakte u er geen melding van (PABd, p. 16-17). Uw tegenstrijdige verklaringen over uw eerste contact met Al-Shabaab en de ommissie van dit essentieel onderdeel van uw asielrelaas, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ook over uw dienst in het leger legt u tegenstrijdige verklaringen af. Hoewel dit de directe aanleiding zou zijn voor uw problemen met Al-Shabaab en u zelfs tijdens uw werk voor het leger ontvoerd zou zijn geworden, maakte u in uw eerst onderhoud in Zwitserland geen enkele melding van uw werk voor het leger. U verklaarde enkel dat u geen vast werk had en in de bouw actief was (BzP, p. 5). Tijdens uw tweede Zwitsers onderhoud verklaarde u wel als bodyguard voor uw vader, die commandant was in Galgala, te hebben gewerkt in 2014 en 2015, maar verklaarde u dat u met dit werk stopte omwille van telefonische bedreigingen door Al-Shabaab en dat u vervolgens in de bouw ging werken (PABd, p. 7-8). Dat was de laatste job die u in Somalië had (PABd, p. 8-9). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u daarentegen dat u in 2014 als bodyguard voor uw vader begon te werken, maar dat u door hem werd bedreigd omwille van uw tweede huwelijk en daarom van eenheid veranderde. Tijdens een patrouille met deze eenheid zou u vervolgens gevangengenomen zijn geweest door Al-Shabaab. (CGVS, p. 9). Dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw werk plaatst uw geloofwaardigheid dan ook verder op losse schroeven, te meer omdat u als patrouillerend soldaat gevangen zou zijn genomen door Al-Shabaab en dit de reden voor uw gevangenschap zou zijn geweest.

Het geschil met uw vader is op zich ook niet aannemelijk, aangezien het huwelijk met uw tweede vrouw niet geloofwaardig is. Ook hierover vermeldde u namelijk niets tijdens uw gehoren in Zwitserland, hoewel u hiertoe de kans werd geboden. U verklaarde zelfs niet dat u tweemaal was getrouwd (BzP, p. 3; PABd, p. 6). Dat u dit huwelijk, noch het geschil met uw vader hierover op geen enkel moment vermeldde in Zwitserland, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Bovendien geeft u ook in beide landen een andere naam van de vrouw(en) waarmee u getrouwd was. In Zwitserland stelde u namelijk getrouwd te zijn met H.M.M. uit Eyl (BzP, p. 3; PABd, p. 6). Tegenover het CGVS verklaarde u dat uw eerste vrouw N.A.G. uit Lasanood is en uw tweede vrouw H.S.A. uit Bosaso (CGVS, p. 6).

Dat zelfs de naam die u in Zwitserland opgaf niet overeenstemt met een van de twee vrouwen die u in België vermeldde, brengt verder ernstige schade toe aan de geloofwaardigheid van uw tweede huwelijk en het geschil met uw vader.

Voorts legt u ook over uw gevangennamen door Al-Shabaab tegenstrijdige verklaringen af. Zoals eerder uiteengezet legde u al in Zwitserland tegenstrijdige verklaringen af over deze gebeurtenis. U geeft aan het CGVS bovendien nog een derde versie van de feiten. Ditmaal zou u namelijk als soldaat samen met uw eenheid het gebied aan het observeren zijn geweest, wanneer jullie door Al-Shabaab aangevallen werden en er enkele doden vielen onder uw collega's. De overlevenden werden vervolgens gevangen genomen (CGVS, p. 14). De omstandigheden van deze gebeurtenis waren dus helemaal anders dan u in Zwitserland beweerde. Bovendien verklaarde u in Zwitserland in beide gevallen dat deze gebeurtenis ongeveer een maand voor uw vertrek uit Somalië in de eerste maand van 2016 plaatsvond (BzP, p. 7 en 9; PABd, p. 8 en 11). Tegenover het CGVS verklaarde u daarentegen dat dit in de zevende maand van 2015 was (CGVS, p. 18). Deze grote tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen halen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder onderuit.

Tot slot legde u ook over uw ontsnapping drie verschillende verklaringen af. In Zwitserland verklaarde u de eerste keer dat u alleen wegliep terwijl iedereen sliep en de tweede keer dat u samen met iemand anders begeleid werden om naar het toilet te gaan en zo ontsnapten (BzP, p.9; PABd, p. 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u vervolgens dat het gebedstijd was en ze daarom uw handboeien losdeden. Vervolgens lieten ze jullie plassen en ontsnapte u met twee andere gevangenen (CGVS, p. 19-20). Zowel de reden waarom u kon ontsnappen als het aantal medegevangenen waarmee u ontsnapte, wijzigde telkens in uw verklaringen. Ook deze tegenstrijdige verklaringen brengen verder schade toe aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wanneer u met deze tegenstrijdigheden wordt geconfronteerd, stelt u dat u enkel mocht antwoorden op de vragen in Zwitserland, dat de tolk een oude man was, wiens dialect u niet verstond en dat u bepaalde dingen wel hebt gezegd, maar dat deze niet waren toegevoegd (CGVS, p. 21). Deze verklaringen kunnen niet overtuigen. In Zwitserland gaf u namelijk tweemaal aan de tolk goed te begrijpen en verklaarde u het aan te zullen geven als u het niet begreep (BzP, p. 11; PABd, p. 1). Uw verklaringen werden u ook voorgelezen en u maakte hier geen opmerkingen bij (BzP, p. 11; PABd, p. 18). Uit de lezing van beide onderhouds in Zwitserland blijkt dat er ook verschillende malen vragen herhaald werden of bijvragen werden gesteld om u te helpen bij het beschrijven van uw problemen in Somalië en werd gevraagd of u alle elementen had kunnen aanbrengen. Tijdens het eerste onderhoud antwoordde u hier bevestigend op (BzP, p. 8) en tijdens het tweede onderhoud stelde u enkel dat u vervolgd wordt en geen zekerheid had, waardoor u moest vluchten. Vervolgens begon u over de situatie in het zuiden, een gevecht van het leger van uw vader in Galgala dat na uw vertrek plaatsvond en de dood van een collega (PABd, p. 16-17). U kreeg dus herhaaldelijk de kans om het geheel aan redenen aan te halen. Uw verklaringen lijken dus een louter een poging om de manifeste ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te verdoezelen.

Ten gevolge van bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u uw asielrelaas en u uw profiel van soldaat niet aannemelijk hebt gemaakt en dat er dus geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over deze gebeurtenissen. Deze kunnen dan ook niet het voorwerp uitmaken van een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c). *In casu* stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde dat hij afkomstig is uit Garowe in de provincie Nugal in Puntland, zodat zijn

nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ten aanzien van de regio Puntland wordt beoordeeld.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Puntland als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier, ter kennis gebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in de regio van herkomst, de provincie Nugal in Puntland, niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

De bestreden beslissing oordeelde hierover terecht dat:

“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie de COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland van 30 juni 2020, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussomalie.veiligheidssituatieinsomalilandenpuntland20200630.pdf]] en https://www.cgvs.be/nl blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en het district Buuhoodle, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. In Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden is er voornamelijk geweld met vuurwapens en vinden er in mindere mate grondoffensieven, aanslagen met explosieven en luchtaanvallen (door US AFRICOM op terreurdoelwitten) plaats. Bij dit geweld kunnen burgerdoden als collateral damage vallen of zijn burgers zelf het doelwit. De grondoffensieven vinden plaats tussen de Somalilandse en Puntlandse troepen in de betwiste gebieden. Aanslagen met explosieven worden voornamelijk opgeëist door de terreurgroepen al-Shabaab (AS) of de Islamitische Staat van Irak en de Levant in Somalië (ISS). Schietpartijen en gerichte moorden (met vuurwapens) zijn toe te schrijven aan clanmilities, veiligheidsdiensten, onbekende gewapende groepen, ISS of AS.

De veiligheidssituatie in Somaliland is relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit schietincidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds.

Het geweld in Puntland tijdens deze verslagperiode bestaat voor een groot deel uit gerichte moorden met vuurwapens. Het gaat hierbij om gerichte aanslagen op overheids- en veiligheidspersoneel, zakenlui of leden van een rivaliserende clan. De daders van dit geweld zijn voornamelijk onbekende gewapende groepen en clans. In mindere mate zijn de terreurgroepen en de politie verantwoordelijk. Daarnaast vinden er ook incidenten plaats tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten enerzijds en AS, ISS, clanmilities en onbekende gewapende groepen anderzijds. AS en ISS voeren soms ook gerichte moordaanslagen met explosieven uit. Beide terreurgroepen persen eveneens zakenlui en handelaars af. Tijdens de verslagperiode is de activiteit van ISS afgenomen ten gevolge van de Amerikaanse luchtaanvallen op ISS-doelwitten, druk van AS en militaire operaties tegen ISS. Verschillende bronnen stellen dat AS aan het heropleven is. Gedurende de verslagperiode voert AS aanslagen uit, maar zonder een hoog aantal dodelijke slachtoffers evenwel.

Wat de betwiste gebieden betreft escaleren spanningen tot gewelddadige maar eerder kleinschalige confrontaties, vooral in de regio Sanaag. De troepen van Somaliland en Puntland bevinden zich in een standoff. Het merendeel van de incidenten betreft grondoffensieven tussen de Somalilandse en Puntlandse veiligheidsdiensten, gewelddadige incidenten tussen verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Het verzoekschrift bevat geen concrete of dienstige argumenten die deze vaststellingen kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin het verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kunnen terugkeren naar de provincie Nugal in Puntland.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Puntland een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP